

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Epistola I. Urbani Papae III. Ad Omnes Episcopos. De sui electione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

VRBANI PAPÆ III. EPISTOLÆ. 7

uerunt; eo quod, cum esset Mediolanensis natione, in odium imperatoris volebat turbare ecclesiam quæ iam paulisper quietem acceperat; sed nutu Dei percussus interiit. Sedit annum vnum, menses decem, dies viginti quinque. *Hæc Vrspergensis.*

Huius temporibus, anno nimirum Christi 1186. Rogerii regis Siciliae filia (quam monialem fuisse fabulosum esse probat Baronius) Henrico VI. regi Germaniæ matrimonio iuncta fuit. *Viterbiensis.*

Commentum de monachatu eius fortasse inde recogitatum est, quod in monasterio asseruata fuerit, vt, si regibus mascula proles defuisset, ipsa cum dote regni nubere potuisset.

EPISTOLA I.

VRBANI PAPÆ III.

AD OMNES EPISCOPOS.

De sui electione.

Vrbanus episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus archiepiscopis, & episcopis, & dilectis filiis abbatibus, prioribus, & ceteris ecclesiarum praelatis, ad quos literæ peruenierint, salutem & apostolicam benedictionem.

CÆLESTIS altitudo consilii firmam retinens in sua dispositione censuram, sacrosanctam Romanam ecclesiam, ad cuius regimen sumus licet insufficientes assumpti, supra petram fidei soliditate fundauit; illud ei tribuens in apostolicæ confessionis fortitudine firmamentum, cui nec procella turbinis, nec prauelere possit spiritus tempestatis. Vnde ipsa vniuersalis mater ecclesia usque ad consummationem sæculi manentem secum retinens Salvatorem, ita, iuxta canticum Salomonis, quem dilexit amplectitur, vt pro nulla rerum varietate vel temporum ab vnitæ suæ fidei vel pietatis proposito separetur. Licet enim vel crebra decedentium mutatione pastorum in varia discrimina frequenter inciderit, vel per mundanæ malignitatis incursum persecutiones innumeras pertulerit & labores; nunquam tamen eam gratia diuina deseruit, quo minus robur eius in qualibet tentatione perficeret, & inde obtineret spei suæ gaudium,

vnde suscepit fidei firmamentum. Sic igitur ante paucos hos dies faciente cum ea Domino signum in bonum, quamuis ipsam de transitu pii patris Lucii non modicus dolor tristitiaque turbauit, statum tamen eius in vnitatis Spiritus & vinculo pacis diuina prouidentia conseruauit, vt post vespertinos fletus latitia matutina succederet, & ipsa velut columba pulcherrima suis latificata gemitibus sine ruga prorsus & macula candoris sui pulchritudinem retineret. Defuncto siquidem piæ recordationis patre ac prædecesore nostro domino papa Lucio, & reuerendissimo eius corpore honorifice tumulato, habitus est a fratribus de successoris electione tractatus; in quo tanta fuit vnitas omnium, tantaque adinuicem concordia singulorum, vt ille intelligatur operatus in eis, in cuius manibus sunt omnium, & per quem adunatur diuersitas animorum. Ceterum cum plures essent in ecclesia Dei viri venerabiles & prudentes, in quos eorum vota concurrere consultius, vt credimus, & dignius potuissent, ad insufficientiam nostram oculos intenderunt: & factum est, sicut Domino placuit, vt nos, quibus ad dignitatis tantæ fastigium nec vires nec merita suffragantur, in patrem sibi elegerunt & pastorem. Nos autem licet nobis conscii propriæ infirmitatis essemus, ita vt crederemus eorum proposito non immerito resistendum; ne tamen ex dilatione negotii vel pertinacia reluctandi aliquod in ecclesia periculum proueniret, consensimus, licet inuiti, iniuncti oneris subire laborem, ab eo sperantes dirigere gressus nostros, qui beato Petro in fluctibus nauiganti & fiduciam præstitit vt in mare descenderet, & potenter occurrit vt dubitans non periret. Nunc igitur in eo loco & officio constituti, in quo valde indigemus omnium fidelium suffragiis adiuuari, ad vos tamquam ad speciales ecclesiæ Romanæ filios cum fiducia & securitate recurrimus, vosque benedictionis apostolicæ præuenientes alloquio, literis familiaribus admonemus, rogamus attentius, & exhortamur in Domino, quatenus transitum supradicti patris & domini nostri Lucii deuotis orationum suffragiis prosequentes, fidem & deuotionem, quæ nobis pro reuerentia beatorum Petri & Pauli apostolorum & apostolicæ sedis communiter debetur ab omnibus, vos
spe-

ſpecialiter impendatis, ita quod ex hoc & a Deo præ-
mium confequi, & maiorem ſemper gratiam valeatis in
oculis noſtris & totius eccleſiæ præmereri. Datum Ve-
ronæ ſecundo Idus Ianuarii.

EPISTOLA II.

VRBANI PAPÆ III.

AD VVILIELMVM REGEM SCOTIÆ.

In cauſa Hugonis ſancti Andree & Ioannis Dunkeldeniſis
epiſcoporum.

*Vrbani epiſcopus ſeruus ſeruatorum Dei Vvilielmo illuſtri
Scotorum regi ſalutem & apoſtolicam
benedictionem.*

CVM ex iniuncto nobis a Deo adminiſtrationis officio
Cad vniuerſas eccleſias proximas nobis & longe poſi-
tas aciem noſtræ teneamur conſiderationis extendere, &
ſi qua in eis vel miniſtris earum irrationabiliter attenda-
ta nouerimus, ad factum congruum reuocare, non de-
bent ex eo ſæculi principes commoueri, ſi quando ad
correctionem eorum quæ perperam facta fuerint ma-
nus noſtras duxerimus extendendas; cum & ipſi ſecun-
dum ſibi traditam poteſtatem auxilio nobis in his eſſe de-
beant, & cum neceſſe fuerit, aliquorum pertinacia exi-
gente, contumacium nequitia fortius obuiare. Regia ſi-
quidem excellentia non ignorat, quam grauis inter vene-
rabiles fratres noſtros Ioannem Dunkeldeniſem & Hugo-
nem ſancti Andree epiſcopos fuerit exorta diſſenſio. Et
licet magnos vtraque pars labores ſubierit & expenſas, &
tempore felicis memoriæ Lucii papæ prædeceſſoris noſtri
apud ſedem apoſtolicam diutius litigauerint, negotium
tamen non potuit finem habere. Vnde cum iidem epiſco-
pi nuper ad noſtram præſentiam acceſſiſſent, & contendiſ-
ſent ſuper hoc aliquamdiu in auditorio noſtro, de con-
ſilio fratrum noſtrorum prædicto Dunkeldeniſi epiſcopo
agendi licentiam ſuper epiſcopatum ſancti Andree tri-
buimus contra illum, & eidem ſancti Andree epiſcopo ad
propria reuertendi ad noſtram præſentiam ſufficienter
inſtructo in conſtituto ſibi termino redituro, ita quod ſi

Conc. Tom. 28.

B